

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 101223 19 Gž
Brčko, 06.06.2019. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Kadrić Zijada, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Klaić Ilje, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M.S. iz B., koju zastupa punomoćnik B.D., advokat iz B.L., protiv tuženog Z.F.R.S., B.L., koga zastupa punomoćnik V.M., diplomirani pravnik, radi naknade štete, v.sp. 7.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 101223 18 P od 17.10.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 06.06.2019. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Z.F.R.S. B.L. se ODBIJA kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 101223 18 P od 17.10.2018. godine u pobijanom dijelu u stavu I izreke POTVRĐUJE.

Tužiteljica M.S. iz B. se ODBIJA sa zahtjevom za naknadu troška za sastav odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 101223 18 P od 17.10.2018. godine (dalje prvostepena presuda) odlučeno je kako slijedi:

„I – OBAVEZUJE SE tuženi da, na ime naknade materijalne štete po štetnom događaju od 24.06.2016.godine, isplati tužiteljici iznos od 4.474,50, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 24.06.2016. godine pa do isplate, u roku od 30 dana po prijemu presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II – OBAVEZUJE SE tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.511,80 KM, sa zakonskim zateznom

kamatom počevši od datuma donošenja presude 17.10.2018.godine pa do konačne isplate, u roku od 30 dana po prijemu presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III – OBAVEZUJE SE tužiteljica da umješaču nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 108,00 KM, u roku od 30 dana po prijemu presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Protiv dijela prvostepene presude, sadržanog u stavu I izreke, tuženi Z.F.R.S. B.L. (dalje tuženi) blagovremeno je izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovom sudu da žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev, te mu dosudi trošak takse na žalbu.

Tužiteljica M.S. iz B. (dalje tužiteljica) je odgovorila na žalbu, a u odgovoru potvrđujući pravilnost i zakonitost prvostepene presude pobija žalbene razloge i navode i predlaže da ovaj sud odbije žalbu tuženog i potvrdi prvostepenu presudu, a tuženog obveže da joj naknadi trošak nagrade advokatu za sastav odgovora na žalbu.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 8/09, 52/10 i 27/14, dalje Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana i odlučio je kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici zahtjev je tužiteljice (tužbeni zahtjev) da joj tuženi naknadi materijalnu štetu uzrokovanu oštećenjem njenog motocikla u saobraćajnoj nezgodi 24.06.2016. godine u mjestu K., koju je izazvao vozač putničkog automobila, za koju (štetu) odgovara tuženi obzirom da je „važnost potvrde o registraciji istekla prije nezgode“.

Tuženi nije osporio odgovornost za štetu, ali je protivljenje tužbenom zahtjevu iskazao tvrdnjom da je šteta nastala isključivom radnjom tužiteljičinog brata N.S. koji je u momentu saobraćajne nezgode upravljao njenim (tužiteljičinim) motociklom.

Umješač na strani tuženog S.J. iz P. (dalje umješač) osporio je osnovanost tužbenog zahtjeva.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu, polazeći od činjeničnih tvrdnji na kojima je tužiteljica utemeljila tužbeni zahtjev i činjeničnih tvrdnji i argumenata sa kojima je tuženi osporio tužbeni zahtjev i pozivajući se na

rezultate rasprave (dokaze koji su trebali potvrditi ili pobiti njihove zahtjeve i navode):

da je u saobraćajnoj nezgodi u mjestu K. 24.06.2016. godine, za koju je pravosnažnom krivičnom presudom oglašen krivim S.J. (umješač), teško povrijeđen drugi učesnik N.S. upravljajući motociklom i nastala šteta na motociklu,

da je u momentu saobraćajne nezgode S.J. upravljao putničkim vozilom marke G. za koje je „važnost potvrde o registraciji istekla prije nezgode“, a N.S. je upravljalo motociklom marke H., čiji je vlasnik tužiteljica,

da je prema nalazu vještaka mašinske struke visina štete na motociklu obračunata na osnovu totalne štete i iznosi 4.478,50 KM,

obzirom da je prema nalazu i mišljenju vještaka saobraćajne struke vozač motocikla N.S. u momentu saobraćajne nezgode vozio minimalno 72 km/h, odnosno 30 km/h više od dozvoljene brzine na toj dionici puta, što je „dovelo do nastanka opasne situacije koju nije mogao izbjeći kočenjem, osim da se kretao propisanom brzinom“ od 40 km/h, prvostepeni sud je zaključio da je nastanku saobraćajne nezgode i štete doprinio i on (vozač motocikla),

a, obzirom da za štetu „koju pretrpe“ treće osobe, kao ovdje tužiteljica, „imaoci motornih vozila“, a to su ovdje učesnici saobraćajne nezgode S.J. (umješač i vozač putničkog vozila marke G.) i vozač motocikla marke H. N.S., prema odredbi člana 178. stav 4. i odredbi člana 206. stav 1. preuzetog Zakona o obligacionim odnosima „odgovaraju solidarno“ i da „kod solidarne odgovornosti svaki dužnik solidarne obaveze odgovara povjeriocu za cijelu obavezu i povjerilac može zahtijevati njeno ispunjenje od koga hoće sve dok ne bude potpuno ispunjena“ (odredba člana 414. stav 1. istog Zakona) i da je štetnik S.J. upravljalo putničkim vozilom „kod kojeg je važnost potvrde o registraciji istekla prije nezgode“, prvostepeni sud je zaključio da je tuženi pasivno legitimiranim odnosno odgovoran tužiteljici naknaditi štetu uzrokovanu u saobraćajnoj nezgodi oštećenjem njenog motocikla,

te, „iako je sud našao tačnim tvrdnje“ da je i vozač motocikla N.S. doprinio nastanku saobraćajne nezgode i štete, prvostepeni sud je zaključio da se prigovor podijeljene odgovornosti ne može isticati „prema tužiteljici“ kada se ona smatra trećom osobom, a ne imaoem vozila, da se vozači putničkog vozila i motocikla (S.J. i N.S.) smatraju imaoima vozila,

pa, obzirom da je tužiteljica ovlaštena od bilo kojeg učesnika u saobraćajnoj nezgodi tražiti da joj naknade štetu i da se nje ne tiče unutrašnji odnos solidarnih dužnika, prvostepeni sud je obvezao tuženog platiti tužiteljici štetu u visini utvrđenoj odgovarajućim vještačenjem,

dok se odluka o troškovima parničnog postupka sadržana u stavu II i u stavu III izreke žalbom ne pobija i stoga nije predmet razmatranja žalbenog vijeća.

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci svoje presude.

U žalbi izjavljenoj protiv prvostepene presude, tuženi ne razdvaja žalbene razloge, već kroz sva tri žalbena razloga u bitnom tvrdi da je prvostepeni sud pravilno cijenio izvedene dokaze (vještačenje alkohola u krvi vozača motocikla N.S., nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke) zaključio bi da je vozač motocikla „imao značajan doprinos nastanku štetnog događaja“ i štete i da tužiteljica nije treća osoba kada je „vozač motocikla imao sva potrebna ovlaštenja tužiteljice za korištenje predmetnog motocikla“ i pravilnom primjenom odredbe člana 178. Zakona o obligacionim odnosima zaključio bi da je tužiteljica imalac vozila i da odgovara za štetu „srazmjerno stepenu svoje krivice“.

Takve, međutim, tvrdnje tuženog ovaj sud nije našao osnovani, jer je protivno njegovim žalbenim navodima ocijenio da je na podlozi činjeničnog stanja utvrđenog na temelju predloženih i provedenih dokaza, prvostepeni sud pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti o kojima se vodi spor i koje su relevantne za odlučivanje o tužbenom zahtjevu sa aspekata odredbi Zakona o obligacionim odnosima za štetu uzrokovanu sudarom osiguranog motocikla, kojim je upravljao N.S. i neregistriranog putničkog vozila, kojim je upravljao S.J. (umješač).

Stečeno uvjerenje da je tuženi, kao jedan od solidarnih dužnika, obvezan tužiteljici (oštećeniku) naknaditi u cijelosti uzrokovanu štetu, prvostepeni sud je utemeljio na gore pomenutim činjenicama (da je šteta uzrokovana sudarom osiguranog motocikla i neregistriranog putničkog vozila, da je tužiteljica vlasnik motocikla i da u momentu saobraćajne nezgode nije upravljala motociklom, već ga je povjerila N.S.) za koje je imao podlogu u provedenim dokazima i opravdao je dovoljnim i pravilnim razlozima činjenične i materijalnopravne naravi.

Svakom sudioniku u postupku, prvostepeni sud je omogućio da iznese sve činjenice i okolnosti i predlože i izvede dokaze na kojima temelji svoje zahtjeve ili kojima pobija zahtjeve, navode i dokaze protivnika, odnosno koji mu idu u prilog.

Time u pravcu istaknutih žalbenih razloga i relevantnih navoda nisu učinjeni propusti procesne i činjenične naravi (da je zbog pogrešne ocjene dokaza, prvostepeni sud izveo pogrešne činjenične zaključke o osnovanosti tužbenog zahtjeva ili da je učinio povrede odredaba parničnog postupka koje

su bile od uticaja na donošenje pravilne i zakonite presude), kao ni propusti materijalnopravne naravi (da je prvostepeni sud povrijedio pravila o osnovanosti tužbenog zahtjeva kada je zaključio da tužiteljica u štetnom događaju nije imalac motocikla, već da je treća osoba koja je pretrpila štetu i obvezao tuženog naknaditi joj vještačenjem utvrđenu štetu).

Naime, za štetu od opasne stvari, a opasnom stvari u sudskoj praksi smatra se i svako motorno vozilo (odredba člana 173. Zakona o obligacionim odnosima) odgovara vlasnik opasne stvari samo u slučaju da se za vrijeme štetnog događaja i nastale štete sam služio tom stvari. Dakle, za štetu koju je izazvalo motorno vozilo u pokretu odgovaraju učesnici u štetnom događaju, odnosno onaj kome je vlasnik povjerio vozilo, a ne onaj koji je registriran kao vlasnik (odredbe članova 174. i 176. Zakona o obligacionim odnosima).

Prema tome, učesnici štetnog događaja u kojem je nastala šteta tužiteljici su vozači, odnosno vozač motocikla N.S. i vozač automobila S.J. i oni se smatraju imaocima motornih vozila, dok se tužiteljica smatra trećom osobom. A, prema trećim osobama imaoci motornih vozila u pokretu odgovaraju neovisno od krivnje i to solidarno (odredba člana 178. Zakona o obligacionim odnosima). To znači, da svaki od njih duguje tužiteljici naknadu njene štete i ne može se braniti prigovorom da je drugi imalac isključivo ili djelimično kriv za nezgodu i štetu, tužiteljica ima pravo zahtijevati punu naknadu štete od svakog imaoca, dok oni imaju pravo tražiti obeštećenje jedan od drugog u regresnom postupku, ovisno o isključivoj ili obostranoj krivici za nezgodu i štetu.

Kako kod izloženog nisu osnovani žalbeni razlozi i navodi zbog kojih tuženi pobija prvostepenu presudu, njegovim obvezivanjem da tužiteljici naknadi štetu, prvostepeni sud nije povrijedio pravila o osnovanosti tužbenog zahtjeva i na podlozi temeljem provedenih dokaza pravilno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je primijenio odredbe Zakona o obligacionim odnosima o šteti i o odgovornosti za štetu uzrokovanu motornim vozilima u pokretu, a nije počinio ni povrede odredaba Zakona o parničnom postupku na koje žalba ukazuje obzirom da je sve dokaze (materijalne dokaz, vještačenja, iskaze tužiteljice i svjedoka) cijenio upravo onako kako mu nalaže odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku radi čega je valjalo žalbu tuženog kao neosnovanu odbiti i prvostepenu presudu potvrditi na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Također je valjalo odbiti zahtjev tužiteljice za naknadu troška za sastav odgovora na žalbu, obzirom da prema odredbi člana 323. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odgovor na žalbu nije obvezna procesna radnja i što je ocijenjeno da ta procesna radnja, obzirom na sadržaj, pa tako i trošak vezan za nju, nije bila potrebna za ostvarenje i zaštitu njenih prava u žalbenom postupku.

Prvostepena presuda u stavu II i u stavu III izreke nije se žalbom pobijala i u tom dijelu je ostala neizmijenjena.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić